

I Rigsdagssamlingen 1894—95 forelagdes første Gang et selvstændigt Forslag til Lov om Søværnets Ordning. I dette var for Undervisningsanstaltens Vedkommende de gældende Bestemmelser bibeholdt, idet kun saadanne redaktionelle Ændringer i disse vare foretagne, som vare en Følge af Forandringer i Løbet af de senere Aar ved de Love og Anordninger, hvortil disse Bestemmelser støttede sig. For Reserveløjtnantsskolen var foreslaaet en Reduktion af det hidtil bestemte Antal Elever, og der var tilføjet en Bestemmelse om, at de udnævnte Reserveløjtnanter skulde være forpligtede til at gøre Tjeneste i indtil 1½ Aar. For Underofficersskolen kom man tilbage til det ved Loven af 1880 fastsatte Antal Elever, medens der som i 1886 blev foreslaaet en Forøgelse af Elevantallet i Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen.

Som bekendt blev Forslaget ikke ophøjet til Lov, men fremsattes atter for Rigsdagen i de efterfølgende Samlinger indtil 1899—1900 med nogle mindre væsentlige Forandringer. Af Ændringer paa Undervisningsanstaltens Omraade skal anføres, at de 9 Maaneders Orlogsfart, som hidtil var fordret af Kadet-Aspiranter for at kunne indstille sig til Adgangsprøven ved Søofficersskolen, nedsattes til 3, samt at Kasereringen for ældste Klasses Kadetter ophævedes, og at der for Underofficersskolen og for Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen foresloges forskellige Forandringer gaaende ud paa, at der ved førstnævnte Skole tillige skulde uddannes Underofficerer til Maskinkorpset, medens den sidstnævnte Skole indskrænkedes til kun at uddanne Maskinofficerer, hvilket medførte en Forøgelse, henholdsvis Formindskelse af Elevernes Antal.

Endelig blev der i Rigsdagssamlingen 1900—1901 atter fremsat et Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning, hvori for Skolerne ved Søværnet de ovenomtalte Ændringer vare optagne, i det væsentlige uforandrede.

Det lykkedes imidlertid ikke at gennemføre disse Lovforslag, og man stod derfor med Hensyn til Undervisningsvæsenet i Hovedsagen paa samme Standpunkt som for 22 Aar siden.

Under disse Omstændigheder maatte det anses for paatrængende at søge denne Sag fremmet. Men da de her refererede tidligere Forslag, som foran bemærket, ikke toge Sigte paa den gennemgribende Omordning af Personellets Uddannelse, der efterhaanden er bleven absolut nødvendig

som Følge af den stadig fortsatte, store Udvikling af Søkrigsmateriellet, en Udvikling, der først ret har taget Fart i de senere Aar, udarbejdede Ministeriet et Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28de Maj 1880, hvori man søgte at tilvejebringe Grundlaget for en tidssvarende Ordning af Tilgangen og Uddannelsen af Personellet uden paa andre Omraader at foretage nogen Ændring i Søværnsloven og uden at foregribe senere Bestemmelser. der maatte blive tagne vedrørende Forsvarsvæsenets Ordning i sin Helhed. Dette Forslag blev med nogle mindre Ændringer enstemmig vedtaget i Landstinget i Rigsdagssamlingen 1901—02, men saa sent, at det ikke naaede at blive behandlet i Folketinget, og det forelægges nu — med nogle uvæsentlige Forandringer — i den af Landstinget vedtagne Skikkelse.

Trangen til dets Gennemførelse vokser for hvert Aar, der gaar, og den Omstændighed, at der maa hengaa nogle Aar efter dette Forslags Ophøjelse til Lov, forinden den deri foreslaaede Ordning vil kunne virke i sit fulde Omfang, maa yderligere tale for ikke at opsætte den foreslaaede Reform. Denne er, som ovenfor nævnt, indskrænket til de rent fagmæssige Spørgsmaal angaaende Uddannelsen uden at foregribe senere eventuelle Bestemmelser vedrørende Forsvarets Ordning, og den Omstændighed, at der, efter Forslagets Fremsettelse i foregaaende Rigsdagssamling, er nedsat en Forsvarskommission, ses ikke at kunne træde hindrende i Vejen for Forslagets Fremme. Hvad end Resultatet af Kommissionens Arbejder bliver, om Befalingspersonellet bliver stort eller lille, maa dets Uddannelse bringes i Overensstemmelse med Tidens Krav.

Om Forslagets Enkeltheder fremsættes nedenstaaende Bemærkninger.

Til § 7.

Lovforslagets § 7, der er en Omredaktion af den gældende Lovs § 7, omhandler Uddannelsen af værnepligtige Reserveunderofficerer, for hvilken de nærmere Bestemmelser ere givne i Lovforslagets § 32 b. Grunden til, at man har givet Paragraffen en forandret Affattelse, er navnlig den, at medens den gældende Lov kun giver Regler for Uddannelsen af Reserveunderofficerer til Artilleriets Brug, har man nu tillige taget Hensyn til den nok saa betydningsfulde Uddannelse af Reserveunderofficerer til Maskinkorpsets og Søminekorpsets Brug. For disse Korpsers Vedkommende er Man-